

Het Buurtpensioen creëert meerwaarde

Een nieuwe dynamiek in de buurt

Het BuurtPensioen brengt mensen bij elkaar. Vaak zijn dat kwetsbare mensen met een laag inkomen, veel gemiste kansen en een beperkt sociaal netwerk. Door voor zichzelf en elkaar te zorgen, ontstaat een sociale dynamiek die hen uit hun isolement en eenzaamheid kan halen. De deelnemers gaan actief op zoek naar mensen in de buurt die zorg, sociaal contact of ondersteuning nodig hebben. Ze engageren zich, betekenen echt iets voor elkaar, versterken de onderlinge solidariteit en stralen nieuwe hoop uit.

Wederkerigheid verbindt mensen

Veel ouderen of mensen met een beperking twijfelen eraan of ze nog iets kunnen betekenen voor anderen. Terwijl zelf kunnen geven, even belangrijk is als kunnen krijgen. Het BuurtPensioen is een collectief proces dat appel doet op mensen hun engagement en betrokkenheid, ook als ze zelf nood hebben aan zorg. Eens de stap gezet om voor anderen te zorgen, is de voldoening groot.

“Het kan gebeuren dat ik hulp nodig heb, maar ik kan misschien ook iets doen voor andere mensen, he? Voor mij is het misschien meer iets administratief dat ik kan doen?” (Maria, 82 jaar)

“Ze houdt eraan dat ik bel, en als ik eens niet bel is ze erg triestig. Ze rekent op me. Ik heb er nooit bij stilgestaan dat ik op die manier eigenlijk iemand aan het helpen ben.” (Nicole, 69 jaar)

“Een 40 jarige jonge man met een fysieke beperking haalt ouderen thuis op en brengt ze naar ons centrum. Daar haalt hij zelf veel positieve energie uit - eigenwaarde, betrokkenheid, het gevoel aanvaard te worden. Die oudere dame vertelt dan aan haar burens dat ze dankzij een jonge man die haar komt halen nog eens buiten komt.”

(Conny, centrumverantwoordelijke)

“Als ik iemand een dienst kan bewijzen dan doe ik dat graag. Ik heb al eens voor Rachel haar zoon een sjaal gebreid, of eens voor iemand een zoom hersteld die los zat. José heeft voor mij ook al eens iets hersteld.” (Jeanne, 71 jaar)

“Wie hulp vraagt, is niet enkel vragende partij. Door hulp te vragen bieden ze vrijwilligers de kans om spaarkrediet op te bouwen, en ze kunnen ook zelf binnen hun mogelijkheden hulp bieden.”

(Conny, centrumverantwoordelijke)

“De mensen zeggen mij: ‘Ik kom naar het dienstencentrum omdat ik vandaag nog goed ben en omdat ik zo andere mensen leer kennen. Als ik het dan een keer moeilijk heb, dan zijn die er ook voor mij. Dan kennen die mij.’” (Conny, centrumverantwoordelijke)

“Toen ik aan mijn knie geopereerd ben, zijn José en Rachel mij komen bezoeken in het ziekenhuis. Dat apprecieerde ik heel erg. Ik kende José vroeger van zien, maar nu heb ik die leren kennen. En ik weet: die respecteren mij, want die komen bij mij op bezoek. En binnenkort wordt Rachel geopereerd en als ik die dan kan helpen ga ik dat met plezier doen.”

(Jeanne, 71 jaar)

Tim gaat mee op stap met zijn elektrische rolwagen

Conny: “Luc is in de tachtig jaar en is nog volop aan het rouwen nadat zijn vrouw twee jaar geleden overleden is. Dankzij Het BuurtPensioen woont hij nu in een flat hier in de buurt. Want hij klaagde altijd dat zijn huis te groot was en een vrijwilliger had hem gezegd dat hij daar eens met mij moest overpraten. Ik heb dan contact opgenomen met Luc en met zijn familie en een oplossing gezocht voor die zorgvraag. Hij komt nu bijna elke dag naar hier, op stap met zijn caddie en dan blijft hij tot een uur of vijf. Maar rond dat uur is het in de winter al donker en hij is dan niet op zijn gemak om alleen naar huis te gaan. Want wat gebeurt er tegenwoordig allemaal niet op straat? Om veilig thuis te geraken, krijgt Luc het gezelschap van Tim. Tim is 34 jaar, heeft een fysieke beperking en kan niet

Vrijwilligerswerk maakt mensen weerbaarder

Vrijwilligerswerk is een hefboom voor nieuwe vriendschappen, zelfontplooiing, meer zelfvertrouwen, en het gevoel een zinvolle bijdrage te leveren aan de maatschappij. Vrijwilligers verleggen hun grenzen, wat telkens nieuwe energie geeft om dingen bij te leren. Samen met hun zelfvertrouwen groeit ook hun engagement. Ze voeren taken uit die ze aanvankelijk niet zagen zitten, maar na verloop van tijd wel aandurven. Het BuurtPensioen is voor veel vrijwilligers een bron van zingeving.

Tijd voor persoonlijk contact maakt het verschil

Nogal wat deelnemers van Het BuurtPensioen doen ook een beroep op professionele zorg. Ze krijgen dan meestal verschillende professionals over de vloer, die altijd druk bezet zijn en weinig tijd hebben. Dan is het moeilijk om veel persoonlijk contact te hebben.

lopen. Maar elke dinsdag brengt hij Luc naar huis. Hij woont in dezelfde richting en rijdt dan met zijn elektrische rolwagen achter Luc zodat hij licht kan geven met zijn koplamp. Zo kan Luc goed zien waar hij loopt en valt hij niet. In de wandelgangen vertelt Luc me dan dat hij tot vijf uur blijft ‘want ik begeleid Tim naar huis, hé! Die jongen zit in een rolwagen, en er moest maar eens iets voorvallen!’ Die helpen elkaar zonder dat ze het van elkaar weten. Maar ze kunnen elkaar niet missen. Als de ene er niet is, en de andere wel, maken ze zich zorgen van ‘oei, zou er iets zijn?’. Die band met elkaar en die hulp die ze

elkaar bieden, dat is zo mooi! Er gaan overigens nog twee andere mannen mee, die vijftig meter verder in het rusthuis wonen. Tim drong er trouwens op aan dat we voor drie fluo-vestjes moesten zorgen, want dat is veel veiliger. Iemand die zelf niet kan lopen, zorgt dus voor de veiligheid van mensen die wel kunnen lopen! En hij wil dat echt elke dinsdag doen ‘want anders kunnen die mannen niet meer komen, hé’. Wat Tim zelf nog niet goed beseft, is dat hij op die manier ook uren kan sparen. Want zelf kan hij soms ook hulp gebruiken.”